शायकः-यिका, शापकः-पिका, शिशासकः-सिका, शाशायकः-यिका ; शाता-त्री, शापयिता-त्री, शिशासिता-त्री, शाशायिता-त्री ; इत्यादीनि रूपाणि सर्वाण्यपि भौवादिक**कायति**वत् (263) ज्ञेयानि । निष्ठायाम् शातम्-तः, क्तिनि-शातिः, क्त्वायाम्-शात्वा इति विशेषः । 'शाच्छोरन्यतरस्याम्' (7-4-41) इत्यत्र नास्य ग्रहणमिति ज्ञेयम् ।

(1755) "**शो तनूकरणे**" (IV-दिवादिः-1145. सक. अनि. पर.) '—तक्षणे' इति **हेमचन्द्रः** । '—निशाने' इति **वोपदेवः** । **अन्ये सर्वेऽपि** '—तनूकरणे' इत्येव पठन्ति ।

शायकः-यिका, [1]शायकः-यिका, शिशासकः-सिका, शाशायकः-यिका ; शाता-त्री, शाययिता-त्री, शिशासिता-त्री, शाशायिता-त्री ; इत्यादिकानि रूपाणि सर्वाण्यपि दैवादिकच्छेदनार्थक**छ्यति**(577) वत् ऊह्यानि । शाययन्, निष्ठायाम् [2]निशितम्[A]-निशातम्-[B]तः, संशितो ब्राह्मणः, संशितव्रतः, निशा, क्तिनि-निशितिः-निशातिः, ल्यपि[3]-प्रशाय, क्त्वायाम्-शित्वा-शात्वा, [4]शिशुः, [5]शादः इत्यादीनि रूपाणि अस्य धातोः विशेषः । शतरि-श्यन्[C] इति ।

(1756) "**शोणृ वर्णगत्योः**" (I-भ्वादिः-455. सक. सेट्. पर.) '—वर्णे' इति **चन्द्रः** । 'गते वर्णे' इति **वोपदेवः** । '—वर्णगत्योः रागे गतौ च' इति **काशकृत्स्नः** ।

---

1. '**शाच्छासाह्वा—**' (7-3-37) इत्यादिना णिजन्ते युगागमः । आदन्तलक्षणपुकोऽपवादः ।
2. '**शाच्छोः—**' (7-4-41) इति प्रकृतेरिकारः । एष व्यवस्थितविभाषया व्रतार्थे नित्यः । तनूकरणार्थे न इति 'मिथस्ते न विभाष्यन्ते गवाक्षः **संशित**व्रतः ॥' (भाष्यम् 7-4-41) इति वचनाज्ज्ञेयम् । '**श्यते**रित्वं व्रते नित्यं' (वा. 7-4-41) इति चात्र ज्ञेयम् ।
3. 'अन्तरङ्गानपि विधीन् बहिरङ्गो ल्यब् बाधते' (परिभाषा-55) इति न्यायेन '**शाच्छोरन्यतरस्याम्**' (7-4-41) इति इत्वं ल्यपि न प्रवर्तते ।
4. औणादिके (द. उ. 1-105) उप्रत्यये रूपमेवम् । श्यति मातुः स्तनं पीत्वेति **शिशुः**=बालः ।
5. '**शाशपिभ्यां ददनौ**' (द. उ. 6-48) इति दप्रत्यये रूपमेवम् । **शादः**=मृदुः ।

A. 'आरक्षमग्रमवतत्य सृणिं **शिता**ग्रमेकः पलायत जवेन कृतार्तनादः ।' शि. व. 5-5.
B. 'पुराणि दुर्गाणि **निशात**मायुधं बलानि शूराणि घनाश्च कञ्चुकाः ।' शि.व. 1-45.
C. '.....प्रीतिं **श्यतो**ऽस्य स करेण शिरोधिमच्छात् ।' धा. का. 2-59.